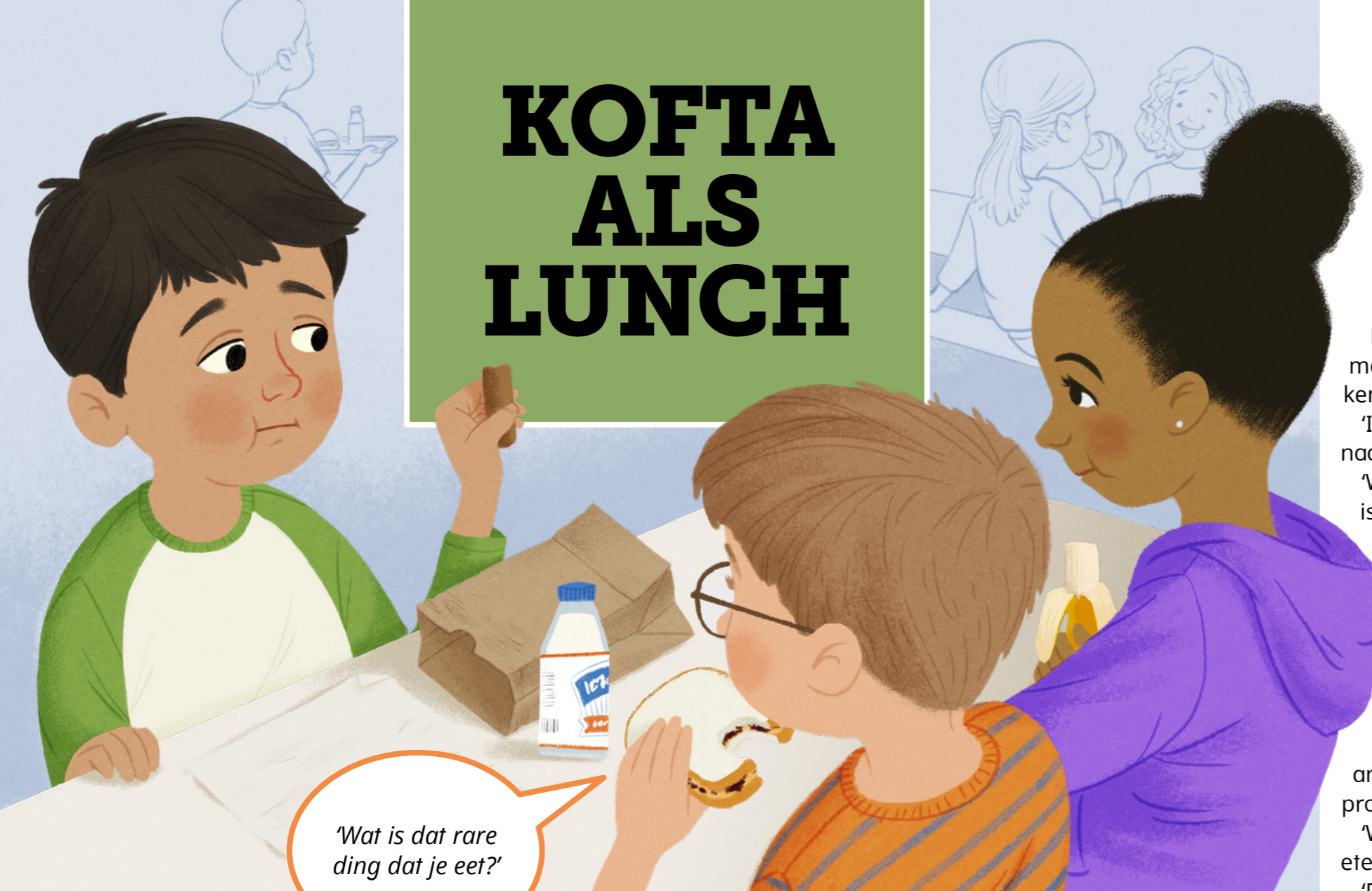

KOFTA ALS LUNCH

'Wat is dat rare ding dat je eet?'

Katrina McPheters
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal heeft zich in de Verenigde Staten afgespeeld.

Roy ging aan tafel zitten en opende zijn lunchzakje. Zijn familie was net verhuisd, en dit was zijn eerste dag op zijn nieuwe school. Zijn moeder had zijn favoriete Armeense eten gemaakt: kofta. Hij had er zin in!

Roy haalde de kofta uit het folie dat eromheen zat. Het was een soort lange, dunne gehaktbal. Hij vond de geur van de kruiden lekker. En het gaatje in het midden maakte

er net een fluitje van. Hij hield z'n lippen ertegenaan en blies erop. Daarna nam hij een hap. Heerlijk!

'Hé', zei een jongen aan de andere kant van de tafel. 'Wat is dat rare ding dat je eet?'

Roys wangen werden rood. 'Dat is mijn lunch.'

'Het ziet er niet echt goed uit.' De jongen lachte.

Roy wist niet wat hij moest zeggen. Hij wist niet dat niemand anders hier kofta at. Hij wilde niet dat ze hem raar zouden vinden! Hij stopte zijn lunch weg en rende naar buiten voor de pauze.

Na school zag Roy dat mama dozen aan het uitpakken was.

'Ik wil geen kofta meer mee naar school nemen', zei Roy.

'Waarom?' vroeg mama. 'Het is je lievelingseten.'

Roy vertelde haar wat er op school was gebeurd.

'Ik schaam me zo!'

'Wat vervelend', zei Mama. 'De meeste mensen hier hebben nog nooit kofta gehad. Wat zou je ervan vinden om de andere kinderen het te laten proeven?'

'Waarom?' vroeg Roy. 'Ze eten het toch niet.'

'Dat kun je alleen weten als je het vraagt! Ik weet dat het moeilijk is om nieuwe vrienden te vinden. Maar we zijn allemaal kinderen van God. Soms moeten we gewoon meer over elkaar te weten komen.'

Roy dacht erover na. Hij wilde niet uitgelachen worden. Maar hij wilde de kinderen tijdens de lunch wel een betere kans geven om hem te begrijpen. En kofta was echt lekker.

Hij knikte. 'Oké. Laten we wat meer maken.'

De dag erna haalde Roy tijdens de lunch diep adem. Hij ging naast de jongen zitten die hem had uitgelachen.

Roy deed zijn lunchzakje open. 'Willen jullie wat Armeens eten proeven?'

De andere kinderen kwamen bij Roy zitten toen hij de kofta uitpakte.

'Ik wil wel wat proeven', zei de jongen.

'Ik ook', zei een meisje daarna. Roy deelde de kofta uit, zodat iedereen het kon proeven. Ze namen allemaal een hapje.

'Dit is echt lekker!' zei de jongen. 'Hoe heet het?'

'Kofta', zei Roy.

'Gaaf!' De jongen glimlachte. 'Ik ben John. Zullen we tijdens de pauze samen spelen?'

Roy had zijn mond vol en kon alleen knikken. Zijn moeder had gelijk – zij waren ook allemaal kinderen van God! En door te delen, vond hij alsnog nieuwe vrienden. ●

MAAK JE EIGEN KOFTA OM TE DELEN!

Meng **0,5 kg lams- of rundergehakt**, **1 ui** (gesnipperd), **30 gram bulgur of broodkruimels**, **2 teentjes knoflook** (geperst) en **1 theelepel komijn, korianderpoeder, paprikapoeder, kaneel** en **zout**. Maak van het mengsel rolletjes en steek er een metaalen prikker door. (Als je houten prikkers gebruikt, week ze dan eerst 30 minuten in water.) Bak 20 minuten lang op 180°C, of tot het vlees doorbakken is.

